"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଜ୍ଞାନର ବୁଲବୁଲ୍ ହୋଇ ନିଜ ସମାନ କରିବାର ସେବା କର, ଯାଞ୍ଚ କର ଯେ କେତେ ଜଣଙ୍କୁ ମୁଁ ନିଜ ସମାନ କରିଛି, ମୋର ଯୋଗର ଚାର୍ଟ କିପରି ଅଛି?

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଭଗବାନ ନିଜର ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଖରେ କେଉଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି ଯାହାକି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ?

ଉତ୍ତର**:-** ଭଗବାନ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଘରକୁ ନିଶ୍ଚିତ ନେଇଯିବି । ତୁମେ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲି ଯଦି ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ ତେବେ ମୁକ୍ତି ଏବଂ ଜୀବନମୁକ୍ତିକୁ ଯାଇ ପାରିବ । ନଚେତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ତ ଯିବାକୁ ହିଁ ହେବ । କେହି ଚାହାଁନ୍ତୁ ବା ନ ଚାହାଁନ୍ତୁ, ଜବରଦସ୍ତୀ ହିସାବ-କିତାବ ଚୁକ୍ତ କରାଇ ନେଇଯିବି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଆସୁଛି ସେତେବେଳେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯାଉଛି, ତେଣୁ ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇଯାଉଛି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ପିଲାମାନେ ପାଠପଢା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଯେଉଁ ଗାୟନ ରହିଛି ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ, ୧୬ କଳା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ... ଏହି ସବୁ ଗୁଣକୁ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ହେବ, ଆମ ପାଖରେ ଏହି ଗୁଣ ଅଛି କି? କାହିଁକି ନା ଯେଉଁମାନେ ଗୁଣବାନ ହେଉଛନ୍ତି, ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ତାଙ୍କ ଆଡକୁ ହିଁ ଯିବ । ତେବେ ପଢିବା ପଢାଇବା ଉପରେ ହିଁ ସବୁ ନିର୍ଭର କରୁଛି । ତେଣୁ ନିଜ ମନକୁ ପଚାରିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଆମେ କେତେ ଜଣଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାଉଛୁ? ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବତା ତ କେହି ହୋଇନାହାଁନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରମା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲେ କେତେ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ସେହିପରି ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ - ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମାନୁସାରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି? ଏକଥା କେବଳ ପିଲାମାନେ ଏବଂ ଶିକ୍ଷକ ହିଁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ପ୍ରତି ବାବାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ରହୁଛି । ବାବା ଦେଖୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି? ମୋ ଅର୍ଥେ କ'ଣ ସବୁ ସେବା କରୁଛନ୍ତି? ସବୁ ଫୁଲମାନଙ୍କୁ ବାବା ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଏମିତି ତ ସମସ୍ତେ ଫୁଲ ଅଟନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଏହା ଏକ ବଗିଚା ନା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ନିଜର ଖୁସିକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖମୟ ଜୀବନ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ନିଜସ୍□ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରଥମତଃ ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ-ବହୁତ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍□ାରା ହିଁ ପୁଣି ବାବା ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଇଥା'ନ୍ତି । ତମଃପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବା ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମକୁ ବହୁତ ସହଜ ଉପାୟ ବତାଉଛି - ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ରୁହ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜର ମନକୁ ପଚାରନ୍ତୁ ଆମର ଯୋଗର ଚାର୍ଟ ଠିକ୍ ଅଛି? ଅନ୍ୟକୁ ନିଜ ସମାନ କରୁଛି? କାରଣ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଜ୍ଞାନର ବୁଲବୁଲ୍ ଅଟ ନା । କେହି ଶୁଆ, ଆଉ କିଏ ଆଉ କ'ଣ ଅଟନ୍ତି? ତୁମକୁ ପାରା ନୁହେଁ ଶୁଆ ହେବାର ଅଛି । ନିଜର ମନକୁ ପଚାରିବା ବହୁତ ସହଜ । ମୁଁ ବାବାଙ୍କୁ କେତେ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି? କେତେ ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖରେ ରହୁଛି? ଆମକୁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାକୁ ପଡିବ । ମନୁଷ୍ୟ ତ ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ପୁରୁଷ ହୁଅନ୍ତୁ ଅଥବା ସ୍ତ୍ରୀ ଉଭୟ ମନୁଷ୍ୟ ସଦୃଶ ହିଁ ଦେଖାଯାଇଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି ତୁମେ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରି ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛ । ତୁମ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ଦେବତା ହେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଏଠାକୁ ସମସ୍ତେ ଦୈବୀକୁଳର ସଦସ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଦୈବୀ କୁଳର ସଦସ୍ୟ ହେବ । ସେଠାରେ ତୁମ ଭିତରେ କୌଣସି ରାଗ-ଦ୍□େଷର ଭାବନା ରହିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଭଳି ଦୈବୀ ପରିବାରର ହେବା ପାଇଁ ଖୁବ୍ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ପାଠ ମଧ୍ୟ କାଇଦା ଅନୁସାରେ ପଢିବାକୁ ପଡିବ । ପାଠପଢା, କେବେ ବି ବନ୍ଦ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବେମାର ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିରେ ଶିବବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ରହୁ, ଏଥିରେ ତ ମୁଖ ଦ୍□ାରା କହିବାର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ଜାଣିଛି ଯେ, ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ, ବାବା ଆମକୁ ସାଥୀରେ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ପକ୍କା କରିବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁଠାରେ ବି ଥାଅ କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରୁହ । ବାବା ଶାନ୍ତିଧାମ-ସୁଖଧାମକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହା କେତେ ସହଜ ଅଟେ । ଅନେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ଅଧିକ ଧାରଣା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଆଚ୍ଛା ତେବେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଏଠାରେ ସବୁ ସନ୍ତାନମାନେ ବସିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କ୍ରମାନୁସାରେ ରହିଛନ୍ତି । ହଁ, ଆମକୁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସେଥିପାଇଁ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଅନ୍ୟ ସଙ୍ଗ ଛାଡି ଜଣଙ୍କ ସହିତ ସଙ୍ଗ ଯୋଡୁଛନ୍ତି । ଆଉ କାହାର ସ୍ମୃତି ମଧ୍ୟ ଆସୁ ନ ଥିବ । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଅନ୍ତିମ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡିବ । ସେଥିପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଅନ୍ତରରେ ସର୍ବଦା ଏକମାତ୍ର ଶିବବାବାଙ୍କର ହିଁ ସ୍ମୃତି ରହୁ । କେଉଁଆଡେ ବି ବୁଲିବାକୁ ଗଲେ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ହିଁ ୟାଦ ରହୁ, ଏଥିରେ ମୁଖରେ କିଛି କହିବାର ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ପଡିନଥାଏ, ଏହା ବହୁତ ସହଜ ପାଠପଢା ଅଟେ । ବାବା ପାଠ ପଢାଇ ତୁମକୁ ନିଜ ସମାନ କରୁଛନ୍ତି, ଏହିଭଳି ଅବସ୍ଥା ତୁମମାନଙ୍କୁ ତିଆରି କରିବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଅବସ୍ଥାରେ ଆସିଥିଲ, ସେହି ଅବସ୍ଥାକୁ ପୁଣି ଯିବାକୁ ହେବ । ଏକଥା ବୁଝାଇବା କେତେ ସହଜ । ଘରର କାମଧନ୍ଦା କରି, ସବୁ କିଛି କରି ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ଫୁଲ ସମାନ କରିବାକୁ ହେବ । ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ, ଆମ ଭିତରେ କିଛି ଗଡବଡ ନାହିଁ ତ? ନିଜର ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପାଇଁ ହୀରାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବହୁତ ଭଲ । ତୁମେ ନିଜ ପାଇଁ ନିଜେ ମ୍ୟାଗ୍ନିଫାଏ ଗ୍ଲାସ (ଜବକାଚ) ଅଟ । ତେଣୁ ନିଜର ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ, ମୋ ଭିତରେ ଟିକିଏ ହେଲେ ବି ଦେହ-ଅଭିମାନ ନାହିଁ ତ? ଯଦିଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ ପୁରଷାର୍ଥୀ ଅଟନ୍ତି,

କିନ୍ତୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ-ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି ନା । ତୁମକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଯଦିଓ ଖବରକାଗଜରେ ବାହାର କରିବାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଛି କିନ୍ତୁ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଳିଯାଉ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୁହ, ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟ ହୋଇଯିବ । ଏବେ କେହି ପବିତ୍ର ହୋଇନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଇଥିଲେ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ହିଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନେ ରହିବେ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଅପବିତ୍ର ଅଟେ । ଏଠାରେ ଜଣେ ହେଲେ ବି ପବିତ୍ର ନାହାଁନ୍ତି । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଗଲେ ପୁରୁଣା ଶରୀର ଛାଡି ଦେଇଥାଏ, ଏହି ଅପବିତ୍ର ଶରୀର ଛାଡିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଯୋଗ କରି କରି ତୁମର ଆତ୍ମା ଏକଦମ୍ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ଶାନ୍ତିଧାମରୁ ଏକଦମ୍ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଆସି ଗର୍ଭମହଲରେ ପ୍ରବେଶ କଲା । ପୁଣି ଏତେ ସମୟ ଅଭିନୟ କଲୁ । ଏବେ ଚକ୍ର ପୂରା ହେଲା ପୁଣି ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ନିଜର ଘରକୁ ଯିବ । ସେଠାରୁ ପୁଣି ସୁଖଧାମକୁ ଆସିବ । ସେଠାରେ ଗର୍ଭ, ମହଲ ସମାନ ହୋଇଥାଏ । ତଥାପି ବି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ, ଏହା ହେଉଛି ପାଠପଢା । ଏବେ ନର୍କ ବେଶ୍ୟାଳୟ ବିନାଶ ହୋଇ ଶିବାଳୟ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ଏବେ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯେ, ଆମେ ଏହି ଶରୀର ଛାଡି ଯାଇ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ରାଜକୁମାର-କୁମାରୀ ହେବୁ । କେହି-କେହି ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ପ୍ରଜାରେ ଆସିବୁ, ଏଥିରେ ବୁଦ୍ଧିର ଲାଇନ୍ ଏକଦମ୍ କ୍ଲିଅର ହେବା ଦରକାର । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ହିଁ ସ୍ମୃତିରେ ରହୁ । ଆଉ କିଛି ବି ମନେ ନ ପଡୁ । ଏହାକୁ ପବିତ୍ର ଭିକାରୀ କୁହାଯାଉଛି । ଯେପରି ଶରୀର ମଧ୍ୟ ମନେ ନ ପଡୁ । ଏହା ପୁରୁଣା, ବିକାରୀ ଶରୀର ଅଟେ ନା । ଏଠାରେ ବଞ୍ଚି ଥାଉ ଥାଉ ମରିବାକୁ ହେବ, ଏକଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏବେ ଆମକୁ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ । ତୁମେମାନେ ନିଜର ଘରକୁ ଭୁଲିଯାଇଥିଲ, ଏବେ ବାବା ପୁଣି ତୁମକୁ ମନେ ପକାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ନାଟକ ଶେଷ ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେ ସମସ୍ତେ ବାନପ୍ରସ୍ଥି ଅଟ । ସାରା ବିଶ୍□ରେ ଯେତେ ବି ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ରକେ ଅଛନ୍ତି, ଏହି ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା ଅଟେ । ମୁଁ ଆସି, ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାଣୀରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍□କୁ ନେଇଯାଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଏବେ ଛୋଟ-ବଡ ସମସ୍ତଙ୍କର ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା । ବାନପ୍ରସ୍ଥ କାହାକୁ କୁହାଯାଏ, ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଜାଣି ନ ଥିଲ । କେବଳ ଏମିତି ଯାଇ ଗୁରୁ କରୁଥିଲ । ତୁମେ ଲୌକିକ ଗୁରୁମାନଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଅଧାକଳ୍ପ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଆସିଛ, କିନ୍ତୁ କିଛି ହେଲେ ବି ଜ୍ଞାନ ପାଇ ପାରିଲ ନାହିଁ । ଏବେ ବାବା ସ୍□ୟଂ କହୁଛନ୍ତି ତୁମ ଛୋଟ-ବଡ ସମସ୍ତଙ୍କର ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା । ମୁକ୍ତି ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଳିବ । ଛୋଟ-ବଡ ସମସ୍ତେ ଶେଷ ହୋଇଯିବେ । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ଏଥିରେ ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ । ଏଠାରେ ଦୁଃଖ ପାଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ନିଜର ଘର ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ଘରକୁ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧି ତ ନାହିଁ । କହୁଛନ୍ତି ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଏବେ ଶାନ୍ତି ଦରକାର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କେତେ ସମୟ ପାଇଁ ଦରକାର? ଏଠାରେ ତ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ନିଜ-ନିଜର ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ କେହି ଶାନ୍ତିରେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଅଧାକଳ୍ପ ଏହି ଗୁରୁମାନେ ତୁମକୁ ବହୁତ ମେହନତ କରାଇଛନ୍ତି, ମେହନତ କରି କରି ବୁଲି-ବୁଲି ତୁମେ ଆହୁରି ଅଶାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଛ । ଏବେ ଶାନ୍ତିଧାମର ମାଲିକ ଏଠାକୁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ପାଠ ମଧ୍ୟ ପଢାଉଛନ୍ତି । ନିର୍ବାଣଧାମ ଯିବା ପାଇଁ, ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ହିଁ ଭକ୍ତି କରୁଛନ୍ତି । ଏକଥା କେବେ କାହାର ବୁଦ୍ଧିକୁ ଆସିବ ନାହିଁ ଯେ, ଆମେ ସୁଖଧାମକୁ ଯିବୁ । ସମସ୍ତେ ବାନପ୍ରସ୍ଥକୁ ଯିବା ପାଇଁ ହିଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ତ ସୁଖଧାମକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ଜାଣିଛ ଯେ, ପ୍ରଥମେ ବାଣୀରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍□ ଅବସ୍ଥା ନିଶ୍ଚିତ ଆବଶ୍ୟକ । ଭଗବାନ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୋ ଘରକୁ ନିଶ୍ଚିତ ନେଇଯିବି, ଯାହା ପାଇଁ ତୁମେ ଅଧାକଳ୍ପ ଭକ୍ତି କରିଛ । ଏବେ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିଲେ ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ । ନଚେତ୍ ଶାନ୍ତିଧାମ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ହେବ । କେହି ଯିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତୁ ଅଥବା ନ ଚାହାଁନ୍ତୁ, ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଯିବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ପସନ୍ଦ କର, ନ କର, ମୁଁ ଆସିଛି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇ ଯିବା ପାଇଁ । ମୁଁ ଜବରଦସ୍ତ ହିସାବ-କିତାବ ଚୁକ୍ତ କରାଇ ନେଇଯିବି । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯିବ, ବାକି ସମସ୍ତେ ବାଣୀରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍□ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ରହିବେ । କାହାକୁ ହେଲେ ଛାଡିବି ନାହିଁ । ନ ଗଲେ ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ବାଡେଇ ପିଟି ମଧ୍ୟ ସାଥିରେ ନେଇଯିବି । ଡ୍ରାମାରେ ଏହିଭଳି ହିଁ ପାର୍ଟ ରହିଛି । ସେଥିପାଇଁ ନିଜର ରୋଜଗାର କରିଚାଲ ତେବେ ପଦ ମଧ୍ୟ ଭଲ ମିଳିବ । ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଆସୁଥିବା ଆତ୍ମା କି ସୁଖ ପାଇବେ । ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ଘରକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଯିବାକୁ ହେବ । ଶରୀରକୁ ଦାହ କରି ବାକି ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନେଇଯିବି । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ମୋ ସାଥୀରେ ଯିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ମୋ ମତରେ ଚାଲି ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ, ୧୬ କଳା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ପଦ ମଧ୍ୟ ଭଲ ମିଳିବ । ତୁମେ ମୋତେ ଡାକିଛ ନା ଆସି ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦିଅ, ଏବେ ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ । କେହି ବି ରହିବେ ନାହିଁ । ଏହି ବିକାରୀ ଶରୀର ରହିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଘରକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଡାକିଛ । ତେଣୁ ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ଏହି ବିକାରୀ ଦୁନିଆରୁ ତୁମକୁ ଘରକୁ ନେଇଯିବି । ତୁମର ସ୍ମାରକୀ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଦିଲ□ାଡା ମନ୍ଦିର ରହିଛି ନା - ଦିଲ ନେଲାବାଲାଙ୍କର ମନ୍ଦିର, ଆଦିଦେବ ବସିଛନ୍ତି । ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ବାପଦାଦା ଉଭୟ ଅଛନ୍ତି, ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ବାବା ବିରାଜମାନ ଅଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ଆଦିଦେବଙ୍କୁ ଦେଖୁଛ । ତୁମର ଆତ୍ମା ଜାଣିଛି ଏଠାରେ ବାପଦାଦା ବସିଛନ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ପାର୍ଟ କରୁଛ ତାହାର ସ୍ମୃତି ଚିହ୍ନ ସ୍□ରୂପ ଏହି ସ୍ମାରକୀ ରହିଛି । ମହାରଥୀ, ଘୋଡା

ସବାର, ପଦାତିକ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ତାହା ଜଡ, ଏହା ଚୈତନ୍ୟ, ଉପରେ ବୈକୁଣ୍ଠ ରହିଛି । ତୁମେ ମଡେଲ ଦେଖି ଆସୁଛ, ଦିଲ□ାଡା ମନ୍ଦିର କିପରି, ତୁମେ ତ ଜାଣିଛ, କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଏହିଭଳି ମନ୍ଦିର ହିଁ ତିଆରି ହେଉଛି, ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ଯାଇ ଦେଖିବ । କେହି କେହି ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ରେ ପଡୁଛନ୍ତି । ଏହି ପାହାଡ ସବୁ ଭାଙ୍ଗି ତୁଟିଯାଇଛି ପୁଣି ଥରେ ହେବ! କିପରି? ଏହି ଖିଆଲ ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏବେ ତ ସ୍□ର୍ଗ ନାହିଁ, ପୁଣି ତାହା କିପରି ଆସିବ? ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦ୍□ାରା ସବୁ ତିଆରି ହୋଇଥାଏ ନା । ତୁମେ ଏବେ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଛ । କେହି-କେହି ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ରେ ପଡି ପାଠପଢା ଛାଡି ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଏଥିରେ ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ସବୁ କିଛି ଆମେ ନିଜ ପାଇଁ ତିଆରି କରିବା । ସେହି ଦୁନିଆ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବ । ସେଠାକାର ଫଳ ଫୁଲ ଆଦି ସବୁ ଦେଖିକରି ଆସୁଛନ୍ତି, ଫଳରସ ପିଉଛନ୍ତି । ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ, ବ୍ରହ୍ମଲୋକରେ ତ ଏସବୁ କିଛି ନାହିଁ । ବାକି ଏସବୁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଅଛି । ବିଶ୍□ ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି । ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ପକ୍କା ହେବା ଦରକାର । ବାକି ଯଦି କାହାର ଭାଗ୍ୟରେ ନ ଥିବ ତେବେ କହିବେ ଏହା କିପରି ହୋଇପାରିବ । ଯେଉଁ ହୀରାନୀଳା ସବୁ ଦେଖିବାକୁ ମଧ୍ୟ ମିଳୁନାହିଁ ତାହା ପୁଣି କିପରି ହେବ! ପୂଜ୍ୟ କିପରି ହେବେ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଏହା ପୂଜ୍ୟ ଏବଂ ପୂଜାରୀର ଖେଳ ଅଟେ । ଆମେ ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଦେବତା, କ୍ଷତ୍ରିୟ.... ଏହି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରକୁ ଜାଣିବା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ହେଉଛ । ତୁମେ ଜାଣୁଛ, ତେଣୁ କହୁଛ - ବାବା, କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଥିଲୁ । ଆମର ସ୍ମାରକୀ ମନ୍ଦିର ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି । ଏହା ପରେ ହିଁ ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ହେବ । ତୁମର ଏହି ଚିତ୍ର ବହୁତ ଚମତ୍କାର ଅଟେ, କେତେ ରୁଚିର ସହିତ ଆସି ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଏଭଳି ସାରା ଦୁନିଆରେ କେହି ବି କେଉଁଠି ଦେଖିନାହାଁନ୍ତି । ନା ଏଭଳି ଚିତ୍ର କେହି ତିଆରି କରି ଜ୍ଞାନ ଦେଇପାରିବେ । ଏହାର ନକଲ କେହି କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ଚିତ୍ର ହିଁ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ, ଯାହାଦ୍□ାରା ତୁମେମାନେ ପଦମାପଦମ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ହେଉଛ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଆମର ପାଦ-ପାଦରେ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଜମା ହେଉଛି । ଏହା ହେଉଛି ତୁମର ପାଠପଢାର କଦମ । ଯେତେ ଯୋଗ କରିବ, ଯେତେ ପଢିବ ସେତେ ପଦ୍ମ ଜମା ହେବ । ଗୋଟିଏ ପଟେ ମାୟା ମଧ୍ୟ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ଆସିବ, ତୁମେ ଏହି ସମୟରେ ହିଁ ଶ୍ୟାମ-ସୁନ୍ଦର ହେଉଛ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମେ ସୁନ୍ଦର ଥିଲ, ତାହା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦୁନିଆ ଥିଲା, କଳିଯୁଗରେ ଶ୍ୟାମଳ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୌହ ଦୁନିଆ ହୋଇଯାଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ଏହିଭଳି ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ ଧରିତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ଟାଙ୍ଗରା ହୋଇଗଲାଣି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଧରିତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ ହେବ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବ । ଏଭଳି ରାଜଧାନୀର ତୁମେମାନେ ମାଲିକ ହେଉଛ । ତୁମେମାନେ ଅନେକ ଥର ମାଲିକ ହୋଇଛ ନା । ତଥାପି ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ରାଜଧାନୀର ମାଲିକ ହେବା ପାଇଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଦରକାର । ପୁରୁଷାର୍ଥ ବିନା ପ୍ରାଲବ୍ଧ କିପରି ପାଇବ । ଏଥିରେ କିଛି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁରଲୀ ଛପା ହେଉଛି, ଆଗକୁ ଆହୁରି ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ, କୋଟି-କୋଟି ଅନ୍ଦାଜରେ ଛପା ହେବ । ପିଲାମାନେ କହିବେ ଯାହା କିଛି ପଇସା ଅଛି, ସବୁ ଯଜ୍ଞରେ ଲଗାଇ ଦେବୁ, ପଇସା ରଖି କ'ଣ କରିବୁ? ତୁମେମାନେ ଆଗକୁ ଗଲେ ଦେଖିବ କ'ଣ-କ'ଣ ସବୁ ହେଉଛି । ବିନାଶର ପ୍ରସ୍ତୁତି ମଧ୍ୟ ଦେଖିବ । ରିହର୍ସଲ ହୋଇ ଚାଲିବ । ତା' ପରେ ପୁଣି ଶାନ୍ତି ହୋଇଯିବ । ପିଲାମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ସବୁ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି, ଏହା ତ ବହୁତ ସହଜ । କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରାସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଏହି ଶରୀରକୁ ବି ଭୁଲି ପୂରା ପବିତ୍ର ଏବଂ ନିସ୍□ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବୁଦ୍ଧିର ଲାଇନ୍ କ୍ଲିଅର ରଖିବାକୁ ହେବ । ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁ ଯେ - ଏବେ ନାଟକ ଶେଷ ହେଲା, ଆମେ ନିଜର ଶାନ୍ତିଧାମ ଘରକୁ ଯାଉଛୁ ।

(୨) ପାଠପଢାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଦରେ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ରହିଛି, ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଭଲ ଭାବରେ ପାଠପଢିବାକୁ ହେବ । ଦେବତା କୁଳର ସଦସ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜକୁ ନିଜେ ପଚାରିବାକୁ ହେବ ଯେ, ମୁଁ କେତେ ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖର ଅନୁଭବ କରୁଛି? ଖୁସି ରହୁଛି?

ବରଦାନ**:-** ବୁଦ୍ଧି ରୂପକ ସଂଗ ଏବଂ ସହଯୋଗ ରୂପକ ହାତ ଦ୍□ାରା ମଉଜର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଆତ୍ମା ଭବ ।

ଯେପରି ସହଯୋଗର ପ୍ରତୀକ ରୂପରେ ହାତରେ ହାତ ମିଶାଇବା ଦେଖାଇଥାଆନ୍ତି, ସେହିପରି ବାବାଙ୍କର ସଦା ସହଯୋଗୀ ହେବା ହିଁ ହାତରେ ହାତ ମିଶାଇବା ଏବଂ ସର୍ବଦା ବୁଦ୍ଧି ଦ୍□ାରା ସାଥୀରେ ରହିବାର ଅର୍ଥ ହେଲା ମନର ଲଗନ ସର୍ବଦା ଜଣଙ୍କ ସହିତ ରହିଥିବ । ସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ମୃତିରେ ରହୁ ଯେ ଈଶ୍□ରୀୟ ବଗିଚାରେ ମୁଁ ବାବାଙ୍କର ହାତ ଧରି ଚାଲୁଛି । ଏହାଦ୍□ାରା ସର୍ବଦା ମନୋରଞ୍ଜନରେ ରହିବ, ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରହିବା ସହିତ ସମ୍ପନ୍ନ ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ରହିବ । ଏହିଭଳି ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଆତ୍ମାମାନେ ସଦାସର୍ବଦା ମଉଜର ଅନୁଭବ କରିଚାଲିଥାଆନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଆଶୀର୍ବାଦର ଖାତା ଜମା କରିବାର ଆଧାର ହେଲା - ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିବା ଏବଂ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***